

LA TUIES

—Mireu que en sóc de distreta: ara no em recordo com se diu el promès que avui està de torn.

LA RETAGUARDIA

Diario semanal flamante y lustrado, de avisos, anuncios y esquelas mortuorias

¡ SALE HOY !

Nuestro programa: Seriedad, economía, rapidez en los encargos y a vivir como se pueda

Rufasta, el muy cicatero se mete a peliculero.

Voy a hacer la competencia a "Amichatis" y a Marsà pues preparo una película de aquellas que ¡si, ya ya! Nada de distrito quinto ni de costumbres locales ni escenarios en Tarrasa ni de artistas regionales. Servidor, cual Baldomero a América va a guillar y allí su gran producción en Hollywood va a filmar. Es un asunto tan grandioso

y además, original que una vez impresionado producirá un dineral. Escuchad el argumento con silencio y atención y decid si no merezco que de él me den un millón.

"El rancho de los Garbanzos" está sito en el Far West y es su dueño un individuo apellidado Jim Bell.

Jim es padre de una chica tan hermosa como un sol tras de la que va un fulano haciendo siempre el musul.

Este se llama Buck Marston y ella por nombre Raquel. Tom Atte, que es un muy garrido y muy trem-pado que trabaja allí hace

[tiempo a la muchacha ha filado Y cuando la blanca luna ilumina la pradera Tom entra a ver a la chica por la parte del darrera. Más Buck Marston que el tierno idilio presencia y jura matar a Tom

y a toda su descendencia. Para ello se va a unos bosques y se alía el muy taimado con cierto jefe piel roja "El Buitre Negro" llama-do. El colorado guerrero coge a seis de sus valientes dispuestos a hacer el indio por todos los continentes Cuando sale de la cita Tom Atte traidoramente se ve atacado de pronto y en un peligro inminente.

Pero él, en un tris les les arranca las melenas y se los come después con olivitas rellenas.

Vuelve al rancho victorioso y allí, Jim Bell, aterrado le cuenta que unos ladrones a Raquel han secuestrado.

Y nuestro bravo cow-boy veloz como la centella sale a salvar a la chica muy confiado en su estrella.

Buck Marston la ha conducido a un solitario desierto y allí le cuenta a Raquel que Tom Atte ya está muerto.

Pídele entonces la mano más se la niega Raquel diciendo que antes la muerte que desposarse con él.

—¡Pues serás mía a la fuerza! — exclama aquel desalmado y a consumir se prepara tan criminal atentado. Tom Atte acude y de lejos nota lo que va a pasar y por mucho que corra es tarde para poderla salvar.

Una idea luminosa le cruza entonces la mente coge el lazo y lo dispara veloz, raudo y diligente. Buck Marston queda cogido por la parte más sensible y así la muchacha escapa a peligro tan horrible. Con un beso apasionado la cinta se ha terminado Buck está en el hospital y los otros se han casado. Si algún capitalista que a mi me quiera ayu-aquí me tiene y si no a disponer y a mandar.

RUFASTA

rival de Goldwyn, de Fox y de Trot

EPIGRAMAS

Ayer, con unos amigos estando en la Rabassada hablábamos de mi prima que está muy desarrollada. Y al decir que sólo tiene quince años, dijo Cle-te sonriente:—Pues yo, chico le echaba lo menos veintete.

Probándole un zapatito dijo a una chica Gabriel: —Si no levanta la pierna no se lo podré meter.

CHISTES NUEVOS DE TRINCA

¿Cuál es el cine que más escuece? Pues, el sina... pismo.

¿En qué se parece una oveja a un almacén de algodón? En que... bala por aquí, bala por allá.

¿Cuál es el oficio más chulo? El de maquinista de imprenta. ¡Se pasa todo el día marcando!

¿Y el más propio para los aficionados a charlestonear? El de tenedor de libros en época de balanceo. ¡Siempre ha de estar punteando! (Señor corrector, un momento, que si bada, puede salir una cosa fea.)

¿En qué se parece una casa de chicas guapas a la hora del trabajo a una tienda de loza y porcelana? En que en una tienda de loza y porcelana hay cacharro, y en una casa de chicas guapas hay ca... Bueno, dejémoslo correr, que habría desórdenes públicos.

ESPECTACLES

TEATRE COMIC

L'èxit dels èxits Tothom ha d'anar a veure

LOVE ME

La més gran de les revistes

REVUE EN FOLIES El millor espectacle de Barcelona

Barcelona, 14 de Juliol de 1927

Redacció i Administració: Bou de Sant Pere, 9.

SURT ELS DIJOUS

En Valentino II

COM ja deuen vostès saber, l'Angel Marsà fa una pel·lícula de mals costums barcelonines. L'acció es desenrotlla, naturalment, al districte cinquè.

I les xicotetes del carrer d'en Trenta, d'ençà que saben que sortiran a la pantalla senten tal admiració per en Marsà, que fins troben que, ben mirat, s'assembla un xic a en Rodolf Valentino.

La baixa dels lloguers

ES una cosa provada i demostrada, que els lloguers s'abaixen, sense que això vulgui dir que avui es trobin pisos econòmics. Però en fi, avui, amb bitllets a la cartera, pots estar a casa teva ço que passava fa alguns anys.

Comença a establir-se entre els propietaris la competència, conseqüència lògica de l'augment de l'oferta i la disminució de la demanda. Com a prova de ço que diem, aquí va la reproducció d'un cartell que hem llegit a la porta d'una casa

situada en un carrer del mai prou alabat districte quint:

"Abitaciones al kilo."

Consti que el "Gordito" no hi té res que veure.

El camí de Buenos Aires

EL famós publicista francès Albert Londres, acaba de publicar, sota el títol d'aquest epígraf, un llibre sensacional sobre la tracta de blanques a l'Argentina. Això, no tindria res de particular si la cosa no hagués tingut una inesperada transcendència. Es tal l'onada de llot que llança l'autor de llibre sobre el Plata, que el President de la República Argentina en persona, el doctor Alvear, ha ordenat que es prenguin les mesures més enèrgiques i severes per tal de reprimir aquest tràfic repugnant.

Veus' aquí per on, un llibre d'escàndol, un llibre que les nostres Dames d'Estropajosa blasmarien, ha tingut conseqüències radicals i definitives en benefici de les bones costums.

A propòsit d'això, recordem que fa alguns anys, un estimat company ens va mostrar l'original d'un llibre, ja llest a punt de compondre, que duia per títol: "De la "Bohèmia" a cal Manco, passant pel Nova York Bar." El llibre no va trobar editor. Si es retrobés l'original, que no sabem on para, tal volta les nostres autoritats es donarien compte de què la tracta de blanques es practica aquí amb tanta intensitat i amb més repugnant refinament que els "maquereaux" que cerquen infelices pel boulevard de la Chapelle per a embarcar-les cap al Nou Món...

La petita anècdota

EN Càtulle Mendes, aquell digne rival de la Laura Brunet en literatura galant, social, i política, havia reunit a l'entorn de la seva taula una colla d'amics amb motiu d'un èxit editorial seu. (A França, són els autors, quan els hi va bé el negoci, els que donen un banquet als amics.) Es veritat, per això que aquí un llibre produeix a l'autor, de cinc centes a mil pessetes, i tiro llarg, i a França dona un mínim de trenta mil francs...)

Acabaven de servir uns espàrrecs magnífics, que deixaven a l'alçària de la literatura d'en Cuellaré als famosos "pericos de Aranjuez".

—I que són bons! — deia l'un.

—Es del millor que he menjat! — afirmava un altre.

—A mi m'agraden una enormitat!

En Càtulle Mendes no deia res. Agafà la plata, en tragué tots els que havien quedat i digué amb tota la barra:

—A vostè li agraden molt... però no tant com a mi!

I se'ls va crospar amb tota la impudícia.

L'hortolà de Sant Boi

TRES BEN AVINGUTS

L'ESCENA passa en el tren del Nord, una matinada de diumenge.

Tres fabricants que han vingut a Barcelona, com cada dissabte, per afers del negoci, tornen cap a les seves llars respectives, més ensoptits que un bocoi acabat d'enllucar.

Estan seriosos, rígids. Semblen persones de respecte. Ningú no diria que tots tres van a la vela.

De sobte, un d'ells pregunta, per dir alguna cosa:

—Quina hora deu ésser, ara?

Els dos interrogats es miren com dos llusos i un d'ells respon amb gran fermesa:

—Dijous!

—Dispensi, senyoreta, però el modisto diu que vol cobrar de totes maneres...

—De totes? Jo només pago d'una, de manera! Què s'ha cregut, aquest sàtir!

Llavors, el tercer s'alça amb el barret de gairell i diu tot convençut:

Gràcies per haver-me avisat, senyors: precisament és l'estació en què haig de baixar!

I obre la porta i es llença a l'espai, mentre el tren corre com un esperitat.

Guillem de Pressa

UNA SENYORA HONESTA

LA senyora Colomer és una casadeta d'aquelles que deixen guanyar la videta a tots els joves atrevits que fan el borinot al seu voltant.

Però, això sí, com que ella és una senyora honesta, mai no ha permès que cap jove es podés alabar d'haver obtingut d'ella ço que les bones casades deuen atorgar únicament als seus marits.

Una cosa és fer broma, i una altra cosa posar fàbrica de banyes.

No obstant, el seu marit aquest dia la va cridar a l'ordre.

—Mira, noia — li va dir — ja t'he trobat man-

ses vegades per reconcs i passadissos flirtejant amb les nostres amistats. Fes el favor d'acabar d'una vegada i de no entretenir-te amb aquestes tonteries impròpies d'una dona que s'estima.

La senyora Coloma se'l va escoltar amb els ulls baixos i jurà que des d'aquell moment s'havien acabat aquelles beneiteries que ella tolerava sense donar-hi cap importància:

Efectivament, aquella mateixa tarda, a l'hora del te, l'Albert, un jove sportman molt elegant, va anar a visitar la senyora Coloma.

—No, Albert, això sí que no. — va cridar ella desbordant de pudor. — S'han acabat els flirts i les brometes atrevides! El meu marit s'enfada molt, sap? i avui li he promès no flirtejar més amb ningú.

—Perdoni, senyora Coloma — digué excusant-se el jove sportman — jo crec que el seu marit té raó, privant-la de flirtejar. Però, veu, veritat que de lo altre no n'hi ha parlat?

—No, realment, no me n'ha dit una paraula.

—Doncs podríem començar per aquí i... tots contents.

Des d'aquell dia, la senyora Coloma, no va flirtejar més amb ningú.

Ja havem dit que la opulenta casadeta era una senyora honesta.

Vanda Rhassa

L'OCELLET DE LA PASTORETA

UN pastoret i una pastoreta, quan guardaven les cabretes, veieren passar un ocellet.

—Què deu ésser aquest ocellet? — va preguntar la pastoreta.

—Oh, és una aligueta! — va respondre el pastoret —. I quan troba les pastoretetes totes soletes per les muntanyetes, se'ls hi menja les ninetes dels ulls!

—Ai, quina pauseta que em fa aquesta bestioleta! I com ho puc fer perquè no se'm menji els ulls si em troba soleta per la muntanyeta?

—Tapar-te els ulls amb la faldilleta quan ell fassi: "ca-vet! ca-vet!"

I l'endemà la pastoreta va sentir que l'aligueta feia: "ca-uet! ca-uet!", tot i estant ben amagadeta. I es va tapar els ulls amb les faldilletes.

I el pastoret, que era un bergantet, va sortir del cau on estava amagadet i es va acostar a la pastoreta sense fer gens de sorollet.

I es va sentir que la pastoreta deia, tapant-se els ulls amb la faldilleta:

—Pots ben burxar amb el bec, endiastrada aligueta, que no les hauràs pas, les meves ninetes!

I el pastoret — ca-uet! ca-uet! — se'n va a-

—Es a dir, que ja t'has cansat de mi.

—Naturalment: ets tan exigenta!

nar molt contentet i la dolça pastoreta va conservar les seves ninetes.

I ja s'ha acabat la rondalleta.

Merceneta

MANERES DE VEURE LES COSES

ES veritat que en Vicens Bou tenia cinquanta anys i que la Rafeleta només en tenia vint. Però també és veritat que la Rafeleta no tenia un clau i que el senyor Bou tenia tants milers de duros com anys.

Així, doncs, sembla que la cosa quedava bastant anivellada.

Però la Rafeleta era una noia més testaruda que un "maño" i deia que ella no es podia casar amb el senyor Bou, perquè no serien feliços,

—No és cert, senyor Bou — li preguntà un dia tota tímida, — que jo sóc un xic massa jove, per vostè?

El senyor Bou se la va quedar mirant ple d'estranyesa i exclamà amb convicció:

—I ara! No nena, no, què has d'ésser massa jove! Estàs molt, però molt bé!

—Aleshores ja sé el què és el que passa.

—I què és, què és, maca?

—Que vostè és massa vell per mi!

K. K. Tua

LES NOSTRES INNOCENTES

LA Irene i la Montserrat en tornar de les vacances, parlen en un recó del jardí de l'internat i s'expliquen els seus secrets.

—Jo he tingut tres promesos — diu la Montserrat, tota entusiasmada.

—Doncs jo només un — murmura la Irene cloent somniosa els seus parpres ombrejats i evocatiu.

—Un?

—Sí, un estudiant.

—Molt simpàtic?

—Molt!

—I atrevit?

—Això, no: era molt discret i, sobretot, molt estudiós!

—Cóm ho saps?

—Perquè es sabia l'anatomia amb el cap dels dits i cada dia m'explicava l'assignatura.

Kuka

—Si aquest jove em demana relacions, li diré que ha d'ésser amb la condició de no anar a les Planes avui mateix, perquè després, de seguida desapareixen y no hi ha qui els trobi.

LA NOIA MALPENSADA

LA Riteta, fa vuit dies que té xicot. Un banau més sonso que un galipau, que amb els vuit dies de relacions, encara no s'ha atrevit ni a tocar-li la mà a la seva gentil promesa.

I això que ella és més viva que l'argentviu i més ardenta que el sol d'agost.

Aquest dia, en Pauet, que és el seu xicot, abans d'anar-la a esperar que sortís de "El Siglo", va comprar una capseta de bombons per donar-li una sorpresa.

Quan ja feia un ratet que caminaven silenciosos, l'un al costat de l'altra, en Pauet li va dir tot carinyós:

—Saps, Riteta, avui et porto una cosa més dolça!...

—De debó, dolent?

—Sí, veuràs, posa la mà a n'aquesta butxaca, que la trobaràs!

Ella se'l va mirar de gairell i va dir, com si es sofoqués molt:

—No, no, no vull, que faries com tots!

—Què vols dir, com tots?

—Que la portaries foradada!

En Pauet, el banau, no va tornar mai més a esperar la seva adorable xicoteta.

En corren de ximples, per aquests mons de Déu!...

F. I. K. Mela

HI HA GUSTOS PER TOT

JUAN - HITO

—Noi, amb aquests veïcles, no hi ha porra que valgui! S'ha de deixar el trànzit lliure!

UN noble arruïnat, no tingué més remei per seguir el tren de vida a què els seus títols l'obligaven, que casar-se amb la filla d'un nou ric més lletja que una ventada de març.

L'home es resignà, agafà els milions que li portava la seva esposa, i pogué seguir vivint en l'ambient que li corresponia.

Un dia, però, el nostre noble tingué una sorpresa que li deixà la sang més blava del que ja la tenia.

Sense perdre un moment se n'anà a trobar l'usurpador dels seus drets matrimonials i en veure'l encara quedà més astorat que abans.

Era un jove, elegant, simpàtic i ric que no sabia pas el què es tenia.

—Però, és vostè? preguntà el noble en el comble de l'estranyesa.

Com ja podeu suposar, l'interpel·lat no gosà a dir ni una paraula.

—Sembla mentida! Vostè!... Vostè!... I sense tenir-hi cap obligació!... Mereixia que el matés aqueix mateix, per... per... pel mal gust que ha demostrat, beneit.

I girant cua el va deixar plantat com un ensa.

K. K. Tua

UN CONTE D'ESTIU

SI havem titulat "Conte d'estiu" aquesta narració, no ha estat pas perquè sí, sinó per la frescura que es necessita per clavar-nos-el entre cap i coll com acaba de fer un amic.

Es parlava de qui sabia més de nedar i de qui tenia més resistència a l'aigua de tots els amics que estàvem panxa en l'aire a la platja.

—Jo — digué un d'ells — una vegada vaig anar de Barcelona a Badalona, sense descansar ni un moment.

Això no és res, home — intervingué un altre — jo, ara fa dos anys, vaig sortir de Barcelona un diumenge a les sis del matí, i a les sis de la tarda arribava a Mallorca, tan trempat com si res.

—Mireu que vos alebeu d'unes tonteries! — digué un tercer —. Vosaltres sabeu on és Càdiz, veritat? Doncs jo he fet el viatge d'anar i tornar des de Barcelona, com si em prenguéss una horxata.

—I tu, Rafel? — preguntàrem a un de la colla que ens escoltava com si sentís ploure —. Que no ets bon nedador, tu?

—No m'amoïneu, a mi, nois, no m'amoïneu que ara estic contemplant un bé de Déu de cames que no hi ha més que mirar!

—Doncs, tot això que vosaltres heveu dit — començà en Canyameres — no és res davant de ço que jo vos vaig a contar. Figureu-vos que el 3 de setembre, en caure la tarda, sortia el formidable trasatlàntic "Infanta Isabel" de Buenos Aires.

Així que el vaixell sigué a alta mar, un xicot jove, àgil, de musculatura atlètica, s'adreçà vers la coberta de popa, es tragué l'americana i el pantaló, i, zas!, es capbuça d'un magnífic plongeon.

El vaixell seguí endavant. En arribar a Barcelona, tot el passatge es va quedar astorat:: aquell jove que s'havia capbuçat en sortir de Buenos Aires, estava esperant el vaixell assegut a una roca de l'escullera, i una esplèndida tardoral de a bord exclamava plena de satisfacció: m'ha vençut, ha complert el que jo li he exigít i en arribar a terra no tindrè més remei que ésser seva.

Aquell brau nedador, el nom del qual tots coneixeu, havia fet la travessia de l'Atlàntic nedant!

Ja podeu suposar que en oir aquella bola tan grossa, tots ens vàrem mirar esmaperduts, però en Rafel, que era dels que mai perdia la serenitat s'encarà molt seriós amb en Canyameres i li preguntà amb gran vehemència:

—Tu pots jurar que és cert això que has dit?

—Naturalment!

—Tu ho veïeres?

—Es clar, home, com que aquell jove...

—Ai, abraça'm, Canyameres — cridà en Rafel sense deixar-lo acabar —. Gràcies a Déu que trobo un testimoni tan seriós com tu, perquè aquell jove, sapigueu-ho d'una vegada, era jo, ningú més que jo que feia dos anys que anava darrera d'una tardoral inassequible, i així la vaig poder aconseguir!

Entre nosaltres mai més no es va parlar de proeses de natació.

Guillem de Pressa

—A mi, les dones vicioses em fan molt fàstic. Res d'opi ni cocaïna, ni porqueries d'aquestes... Un bon pagès és més saludable...

—Jo he vingut a n'aquest poble perquè estic molt decaiguda i vull veure si se'm realça l'esperit.
—Se li realçarà... se li realçarà, no ho dubti pas, senyora.

En Samuel dubtà un moment, rumià una bella estona i per fi exclamà triomfalment:

—Jo, li regalaré un joc d'escuradents per cent cinquanta persones!

Van Heitt

UN DRAMA

Acte primer

A l'estació de França. El senyor Cordons i la seva senyora s'acomiaden.

Ell. Fins diumenge!

Ella. Ai, que trigarà a arribar aquest diumenge!

Acte segon

En un moblat discret.

Ell. (Ell no és el senyor Cordons). Sóc l'home més feliç de la terra!

Ella. (Ella és la senyora del senyor Cordons). Vuit dies! Fins diumenge! Visca la llibertat!

Acte tercer

Aquest acte es desenrotlla simultàniament amb el segon. A casa del senyor Cordons. Aquest puja l'escala de puntetes, obra amb molta cura per no fer soroll i pensa: "Avui sí que els pesco!". Després d'haver pensat això, es dirigeix de puntetes cap a l'alcoba. El llit, cobert amb un pavelló de seda blava, grinyola lleument. "Ja els tinc!", torna a pensar el senyor Cordons. Els grinyols del llit s'accentuen. Se senten ademés uns sospirs fondos i ofegats. El senyor Cordons empunya la pistola, s'acosta al llit, separa d'una revolada el pavelló i exclama apuntant la pistola:

Ell. Miserables!

La "Lulú" i el "Fifi", dos gossets la mar de bufons se'l queden mirant sense entendre'l.

Se sent una veu femenina:

Ella. I ara, Cordons! Que no ha marxat el tren?

Ell. (Avergonyit, sense saber què dir i amb el revòlver a la mà) Sí... efectivament... però en arribar a Badalona m'he donat compte de què m'havia deixat el revòlver i he tornat a cercar-lo.

Epileg

El senyor Cordons se n'ha anat a passar vuit dies en un poble de mala mort per a justificar el seu desgraciat viatge.

La senyora del senyor Cordons durant aquests vuit dies, ha cridat moltes, però moltes vegades: "Visca la llibertat!".

Victor Ripalda

—Si vostè em diu que no, em suïcidaré.
—Què hi farem! No tinc més remei que evitar una "altra" desgràcia!

PRESENT DE NOCES

ES casava un company de penya i tots ens disposàvem a fer-li el nostre present.

Per evitar repeticions ens consultàrem cada u el que li regalària.

—Jo — digué un —, li regalaré un joc de te per sis persones.

—Jo — afegí un altre —, una vaixella per dotze comensals.

—Dons jo, — afegí un tercer —, un servei de gelats per dotze persones.

—Y tu? — preguntaren a en Samuel Salom, que semblava que no volgués assabentar-se que el nostre amic es casava.

ALVOLTANT DEL BRASER

ALERTA, MINYONS!

En aquesta Secció hi publicarem tots els CONTES que se'ns envïïn propis d'ésser contats a les velles xacroses de quinze anys per amunt i que siguin dignes d'ésser coneguts pels barrilaires llegidors de LA TUIES. D'aquests contes, en premiarem un cada número, amb la respectable quantitat de "deu pèlles", cobrables en la nostra Administració o per gir postal als que visquin fora de Barcelona. Alerta, doncs, i apretar l'à, x!

MANERES DE PARLAR

LA Conxita era intel·lectual. Això d'ésser intel·lectual, per a les noies, és un perill gros, perquè mai, segons afirma un provèrbi de la Sabiesa de les Nacions, a les fal·dilles ha convingut estar entre masses pantalons. Resultat d'això, que la Conxita va tenir un promés, que aquest era més fresc que el gel marca "Joaquina" i que la va deixar quan ho va tenir per convenient, no sense anar després contant, referent a ella, una colla de detalls íntims capaços de fer ruboritzar una llevadora.

—El desvergonyit! — plorava la Conxita, lamentant-se de l'ocorregut a una amiga seva — Deixar-me d'aquesta manera, emplenant-me de llot.

—De què? — preguntà l'amiga, a qui va semblar haver escoltat malament.

—De llot! De fang!

L'amiga de la Conxita, llavors, va comprendre, i, tornant-se vermella contestà:

—Ah! Pensava que havies dit d'una altra cosa.

R. E. Tallet

EL DESCANS

DIUMENGE a la tarda. Som a dintre d'una torre dels afores. Marit i muller s'han estat tot el dia regant les plantes, arreglant el jardí, tenint cura dels conills i les gallines. Després, han dinat copiosament i ella, que és una adorable femella d'uns vint-i cinc anys, se'n va a jaure una estona damunt del llit.

El marit, mentrestant, arregla una persiana. La dona, a qui la xafogor i el bon dinar han posat a punt de caramel, exclama:

—Vina una estona al llit, home, que reposaràs un xic...

Però el marit, que té deu anys més que ella, contesta:

—No vull pas anar al llit, noia? Estic massa cansat...

K. Parró

LA INCONVENIENCIA

L'ANTONIETA, que és un cap verd en tota l'extensió del mot, arriba a casa seva després de treballar i s'ajeu al llit, mig núa, en una posició d'abandó deliciosament suggestiva.

La mare de la xicota arriba i la veu cama ací, cama allà, mostrant un panorama d'allò més encisador.

—I ara, Antonieta! — exclama — Que no veus que aquestes actituds són molt inconvenients per una xicota com tu?

L'Antonieta no es digna ni bellugar-se i respon:

—Doncs, el meu xicot no les trova gens inconvenients, aquestes actituds...

Tit Hella

NO FEIA FALTA

UN matrimoni, format per un aristòcrata arruïnat i una noia burgesa, es barallen a cada moment, perquè el marit gasta molt i no vol pensar.

—Mandra! Gandul! — diu ella — No serveixes de res!

—Còm que no? — exclama el marit, indignat—. He servit per donar-te fills que portaran un nom il·lustre!

La dona se'l queda mirant i li respon menyspreativament:

—I et creus que em feies falta, per això?

Van Bolla

ES COMPREN

LA Julieta té un amic, que, segons ella afirma, l'estima molt. Li dona algun quartet i no li escatima l'amor. Ella se'n declara d'allò més satisfeta.

—Jo no veig pas aquesta estimació que tu li troves — deia l'altre dia la seva mare. — Ara mateix ha vingut, s'ha estat un moment i ha guillat gairebé sense dir passióbé...

—Veuràs... veuràs... — respon la noia, amb to conciliador. — Pensa que d'ací vuit dies es casa...

K. Britet

QÜESTIO D'AMOR PROPI

JO, sinó per l'amor propi — em va començar a explicar la Lola, una feïnera de ca la Pepita — segurament m'hauria casat i fóra una honrada mare de família.

—Caram! — vaig respondre jo. — Com va anar, aquest episodi? Contame'l, que pot ésser interessant.

—Ja t'ho explicaré, que és ben curt. Al davant de casa, quan jo tenia quinze anys, hi havia un estudiant que en tenia vint. Jo, al veïnat passava per una noia entremaliada. Un dia, va arribar el xicot en ocasió que estava sola. "A que no ets capaç de ficar-te al llit amb mi?" — em va preguntar. — Jo, bé prou sabia ço que m'havia de passar, però, ja comprendràs que des del moment que em tocava l'amor propi...

Kar Tronets

EL XAMPANY

UN amic nostre té una "garçonnière" on rep les visites de varies xicotetes amb el socorregut pretext d'ensenyar-les el noble art de la pintura.

—Si vostè vol — deia l'altre dia a una de nova — podríem beure una ampolleta de xampany...

—Oh! No pot ésser! — va respondre ella— Quan bec xampany, perdo el cap...

—Oh! No es preocupi, per això... Si per cas el perd, després ja li ajudaré a cercar-lo...

B. Orrango

ELS HOMENOTS!

DONYA Eulàlia — cinquanta anys — i donya Lola — trenta sis — estan parlant de l'atrebits que són els homes d'avui en dia.

—No es pot anar pel carrer, cregui donya Lola — exclama donya Eulàlia —. Es veuen unes escenes! S'atreveixen a dir unes coses, aquests homenots, viciosos i sàtirs...

—Ja té raó, ja, donya Eulàlia! Però el pitjor no és que ho diguin, sinó que no ho fan i una es queda amb la mel als llavis...

Merceneta

UNA PASSIO FOLLA

L'ESCENA passa al foier de l'"Eden Concert". Dues xicotetes parlen de promesos. D'alguna manera han de nomenar els seus fulanos.

La una conta la història d'aquell organiller que la va tenir xalada una temporada. Després, l'altre li explica com es va enamorar d'un "croupier" moreno i xulo per qui hauria fet qualsevol disbarat.

—Ha estat el meu amor més gran — acaba dient. — Figura't que ens vam arribar a fer tota una setmana completa...

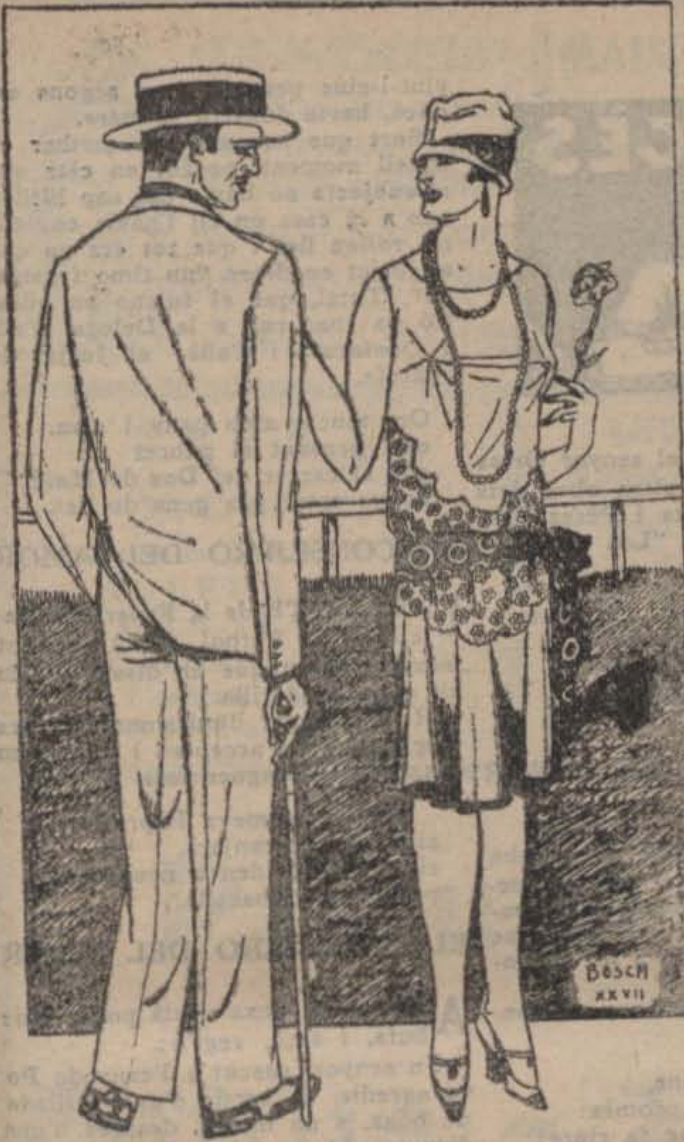
Van Tresca

Conte premiat en el número passat:

PROPOSICIO EXTRA-RAPIDA

—Veurà, és que no sé si està vestida o despullada i no m'atreveixo a entrar!

L. A. Punta d'Or.

—Es inútil que insisteixi, Lluís: tinc les meves conviccions sobre aquest punt i perd el temps tontament.

—Es que les conviccions, podrà seguir tenint-les, senyora!

UN DUBTE LOGIC

En aquests temps que correm, cada dia es gasta menys la roba, de la qual cosa se'n ressent la producció nacional.

Aquest dia en Pau Canonja va acudir a fer un interviu a una primera actriu de gènere alegre.

El xicot va trucar discretament a la porta i en rebre la deguda autorització per a entrar, empenyé la porta però es va quedar dret al dintell sense atrevir-se a passar.

—Què li passa, jove? — va preguntar l'actriu tot empolvant-se.

—Oh, no res, un petit dubte...

—Digui, digui.

INGENUITAT

LA Rosalia s'ha casat. Aclarim-ho això: s'ha casat com Déu mana, perquè de l'altra manera s'havia casat ja moltes vegades.

Quan ella i ell pogueren pronunciar el tan sospirat "per fi sols!", la Rosalia demanà salamera i enjogassada:

—Vols desfer-me el vestit, Ramonet?

En Ramonet, és clar, no s'ho va pas fer dir dues vegades, però com que el xicot no hi estava fet en aquells tràngols, estirant estirant, va esqueixar la faldilla de la núvia.

—Malanegada! — va exclamar ella — A tots vos passa el mateix!

No cal pas dir que al pobre Ramonet li va dar més voltes el cap aquella nit que una hèlix d'un aparell d'aviació! Tanmateix, raó que tenia el xicot!

F. i K. Mela

EROTYL
JOVENTUT ETERNA

Erotyl és el producte magnífic per a combatre eficaçment la **IMPO-TENCIA** i la **NEURASTENIA**, per cròniques i rebels que sigan a tot altre tractament

Venda a l'engròs i detall: **Alt de Sant Pere, 50** farmàcia del Doctor **W. DUTREM**. Barcelona

Impremia Labatana. - Bon de Sant Pere, 9 - Barcelona

EL PAPER D'AQUESTA REVISTA, HA

ESTAT ESPECIALMENT FABRICAT PER

"LA PAPELERA DE CEGAMA"

representant a Barcelona: _____

— TOMAS RIBALTA — Valencia, 316 —

L'EMPRESA del "Còmic" va aconseguir que en Mutt and Jeff es quedessin deu dies més. El bon gust i el nombrós públic que acudeix cada nit a aquell local, ho agrairan a l'empresa, que ha donat lloc als barcelonins a apreciar el treball d'uns artistes incomparables i com no se'n veuen gaires.

Sort que, encara que guillin Mutt and Jeff, ens queda Miss Dolly — Dolly, en anglès, vol dir nina, en diminutiu; això ho diem per a que vegin que som il·lustrats. I creguin que és una nina amb la qual s'hi podria jugar una estona llarga! —

Llarga, molt llarga, voldríem l'estona amb ella passar perquè també la vol ben llarga la Dolly per disfrutar.

EL CONSEJERO DEL AMOR

DIVENDRES a can Serrano (vulgo Ba-ta-clan) es va estrenar una nova *revue* que porta per nom "Les poupées jolies".

En qualitat de "poupées" surten a l'escenari una colla de xicotes que justifiquen plenament el títol de l'obra.

N'hi han de totes les menes per a què un pugui triar i fins algunes més llestes, saben dir papà i mamà.

EL CONSEJERO DEL AMOR

SI voleu, xamoses nenes barcelonines, ésser estrelles, estels o satèl·lits de cine, aneu al Teatre Còmic, de cinc a set de la tarda. L'empresa d'aquest local en té una de pensada i utilitzarà els vostres serveis.

Llàstima que tant sols busquin xicotes, perquè altrament, servidor, que és fotogènic, hi aniria tot corrents.

EL CONSEJERO DEL AMOR

AL Teatre Tívoli, el senyor Ortas ha estrenat una altra obra dels senyors Muñoz Seca i Pérez Fernández, que es titula "Los extremeños se tocan".

Si en Rufasta escriu una obra en aquestes condicions, intervé la policia de les deu delegacions.

EL CONSEJERO DEL AMOR

EL famós gos "Rin-tin-tin", ha tornat a reparèixer en el cine. La seva darrera producció s'ha estrenat al "Kursaal" i el títol que porta ha fet riure molt a les senyorettes finolis.

Es titula "Rin-tin-tin y el condor".

A la sortida del cine, deia a una noia el promès: —Aquest gos sí que fa riure! No sabia que en gastés!

EL CONSEJERO DEL AMOR

L'ALTRE dia, un timador va entrar a una vaqueria del carrer del Dos de Maig i digué a la mestressa que portés un litre de llet a una casa veïna.

La dona va fer-ho així i quan a la botiga només hi havia una nena de vuit anys, filla de la mestressa, l'individu en qüestió li va dir que li tornés el canvi d'un bitllet de

EPI... EPI... No ho dubteu ni un moment: Per bones gomes higièniques. — Per bons lavatges higiènics. Per bons pòlvors de matar cabres: **LA MUNDIAL**. — **ESPALTER**, 6

NOTA

Se serveixen comandes per correu, amb tota discreció

vint-i-cinc pessetes que, segons explicà, havia donat a sa mare.

Sort que aquesta va arribar en aquell moment, posant en clar que el subjecte no havia dat cap bitllet, que a la casa on ell l'havia enviada no volien llet i que tot era ço que al jutjat en diuen "un timo frustrado". Total, que el fulano en qüestió va anar cap a la Delega, d'allí a Quefatura i d'allà al Jutjat de guàrdia.

On, tancat amb pany i clau, està pensant el pobret que al carrer del Dos de Maig no va estar pas gens de llet.

EL CONSEJERO DEL AMOR

L'ASSUMpte de la Federació Nacional de Fútbol, s'està posant més malament que un dissabte a la nit sense calderilla.

Hi han hagut dimissions, senyors elegits que no accepten i no sabem quantes mandangues més.

Segons la meva impressió, això no s'arranjarà, si no ens criden a nosaltres, per tallar el bacallà.

EL CONSEJERO DEL AMOR

AIXO de la boxa s'està posant que bufa, i sinó, vegi'n:

Un senyor, nascut a Fernando Po va agredir, en sortir d'una vetllada de boxa, a un metge, després d'una disputa *sobres* quin dels boxadors que havien sortit al ring era més valent.

Al doctor li van tocar les de rebre.

No es queixarà el públic que a la vetllada va anar, puix, a modus de propina, li van dar un altre combat.

EL CONSEJERO DEL AMOR

A "Novetats" s'ha estrenat una comèdia en un acte d'en Lluís Capdevila, el nostre fraternal amic. La susdita obra porta per nom "Marcel o el triomf de la poesia" i és un prodigi de gràcia y d'humorisme.

D'allò més sincerament felicitem a l'autor, que entre els escriptors moderns pot dir-se és de lo millor.

L'Afarta Pobres

PAGEOL
 combate la blenorragia

LA MASCOTA

(Casa dedicada sols a la venda de gomes higieniques de las millors marques "Sense rival")

PROVEU-LES Y US CONVENCEREU

MATA-CABRES 50 C^{ts} CAPSA

1. SAN RAMÓN, 1. BARCELONA

MAISON MEUBLE

(VERDURA)

Carrer de Barbarà, 27
Ascensor

Telèfon 3221 — A.

Gran comoditat — Saletes de bany — Telèfon privat
Ventiladors elèctrics — Habitacions a 5 ptes.

Reserva absoluta

Mon d'Or Meublée

(VERDURA)

Porta de Santa Madrona, 6
al costat del Teatro-Circo Barcelonés

Telèfon 4668 — A.

SARNA

(RONYA)

es cura en deu minuts amb

**SULFURETO
CABALLERO**

Comte de l'Asalt, 86
i centres d'específics
Barcelona

UNA REVOLUCIÓN CIENTÍFICA

¿Quiere usted alcanzar éxito en todas sus empresas?

Compre la maravillosa obra

El Tatwámetro

y ella le dirá el momento oportuno en que podrá ejercer influencia sobre sus semejantes y la ocasión más propicia para dominar el éxito en sus empresas.

Precio: 5 pesetas

Pedidos a: **J. Sanxo, editor, Bou de San Pedro, 9
BARCELONA**

Prou angúnies!!

Sífilis - Purgacions

MALALTIES SECRETES

Amb rapidesa i economia vos
seran curades en el

"Institut Mèdic Policlínic"

Alt de Sant Pere, 59 - pral. 1.^a

—Vaig a escursar aquesta faldilla.

—Encara més?

—Es clar! Figura't que és més llarga que la camisa...